

Przewodnik dla autorów tekstów publikowanych w „Interliniach”

W poniższych uwagach kolorem **niebieskim** oznaczono przykłady, zaś **zielony** opisuje drogę, za pomocą której można w menu programu Microsoft Word użyć danej opcji. Komentarz pokazuje, który dokładnie fragment przykładu ilustruje omawianą kwestię.

Do tekstu referatu, na ostatniej stronie, prosimy dołączyć 1) bibliografię podmiotową i przedmiotową, 2) streszczenie w jednym z języków kongresowych (angielski, niemiecki, francuski, hiszpański lub rosyjski), 3) krótką notkę biograficzną (od trzech do pięciu linijek) oraz 4) słowa kluczowe (od trzech do sześciu).

Zależy nam, by pliki były przesyłane w formacie doc. Nazwa dokumentu powinna wyglądać następująco:

[Nazwisko] [Inicjał], [początek tytułu]

Prawdzicki S., „Pan Tadeusz” jako późnooświeceniowy poemat heroikomiczny

Style i format tekstu

Obowiązują czcionka Garamond, interlinia 1,5 pkt i margines 2,5 centymetra.

Cytat – styl stosowany do cytatów dłuższych niż dwa wersy. W innym wypadku cytowany tekst należy po prostu umieścić w cudzysłowie (bez kursywy).

Jeśli tak jest, to całą historię pojęcia struktury przed zerwaniem, o którym już mówiłem, należy rozważać jako serię podstawień centrum za centrum, jako połączony łańcuch ustaleń tego centrum. Stopniowo i regularnie centrum przyjmuje różne formy i nazwy. Historia metafizyki, podobnie jak historia Zachodu, jest historią tych metafor i metonimii.

Motto

*Pewnie bym takich nie napisał bredni,
Gdybym był zwiędził Sybir sam, realnij,
Gdyby mi braknął gorzki chleb powszedni,
Gdybym żył jak ci ludzie borealni:
Troską i solą z łez gorących – biedni!
Tam nędzni – dla nas posepni, nadskalni,
Podobni bogom rozkuty z łańcuchów,
W powietrzu szarym, mglistym, pełnym duchów...*

Juliusz Słowacki, *Benionski*

Nagłówek 1 – stosowany dla tytułów poszczególnych rozdziałów tekstu.

Ironia romantyczna „koniecznym bytu cieniem”

Nagłówek 2 – stosowany dla tytułów poszczególnych podrozdziałów.

Słowacki – „istny bajronista”

Standardowy – stosowany w tekście głównym.

Zaszło chyba coś w historii pojęcia struktury, co można by nazwać „wydarzeniem”, gdyby to przeciążone słowo nie pociągało za sobą znaczenia, którego redukcja czy podejrzliwe traktowanie jest właśnie funkcją myśli strukturalnej czy też strukturalistycznej. Ale mimo

wszystko zastosujmy termin „wydarzenie”, używając go ostrożnie i jakby w cudzysłowie. W tym sensie wydarzenie to będzie miało zewnętrzną formę jakiegoś przerwania i powtórzenia.

Nazwisko autora i tytuł

Nad tytułem, po lewej stronie, prosimy umieścić informacje o autorze:

[imię i nazwisko]

[uczelnia]

Spirydion Prawdzicki

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

PAN TADEUSZ JAKO PÓŻNOŚWIECENIOWY POEMAT HEROIKOMICZNY

Prosimy również, by w domyślnym stylu tekst przypisu dolnego (opartego na stylu normalnym) ustawić następujące parametry – wcięcie: pierwszy wiersz: 0 cm; interlinia: pojedyncze¹.

Obowiązujące formaty tekstu zawierają również wymagane przez nas odstępy między poszczególnymi częściami tekstu, w związku z tym nie ma potrzeby uzyskiwania dodatkowych przerw za pomocą wstawiania znaków końca akapitu klawiszem enter. Nie należy także stosować opcji „dzielenie wyrazów” oraz wstawiać tabulatorów.

Przypisy

Korzystamy z opcji „wstaw/przypis dolny” (lub „ctrl +j”), stosujemy ciągłą numerację od 1.

Odnośniki do przypisów

Odnośniki umieszcza się przed wszystkimi znakami interpunkcyjnymi. Odnośnik nigdy nie kończy zdania, zawsze powinien po nim następować znak interpunkcyjny. Ponadto bezpośrednio przed odnośnikiem nigdy nie powinna się znajdować kropka. Wyjątkiem są skróty zakończone kropką na końcu zdania. Przed odnośnikiem nie stosuje się żadnych odstępów.

Tak opisuje owe wydarzenia Henryk Sienkiewicz¹.

Czy wojna z Krzyżakami miała wówczas sens²?

Wzory przypisów

Poszczególne zapisy według poniższego wzoru. Nazwisko autora przywoływanej publikacji prosimy rozstrzelić, korzystając z opcji „format/ czcionka/ odstępy między znakami/ odstęp > rozstrzelone. Poręczny skrót: „ctrl + d”. Prosimy zwrócić uwagę na wielkie i małe litery oraz poszczególne znaki interpunkcyjne:

A. Podsiad, *Słownik terminów i pojęć filozoficznych*, Warszawa 2000, s. 123.

Ibidem, s. 154.

A. Podsiad, *Słownik...*, s. 11.

A. Szahaj, *Postmodernizm a sjenjentyzm*, [w:] *idem*, *Zniewalająca moc kultury*, Toruń 2004, s. 18–19.

T. Todorov, *Kategorie opowiadania literackiego*, przeł. W. Błońska, „Pamiętnik Literacki” 1968, z. 4., s. 308.

A. Leszczyński, *Prawda i fałsz z fotostopu*, „Gazeta Wyborcza”, 15–16.10.2005, s. 13.

¹ Przykładowy przypis.

Należy pamiętać o umieszczeniu nazwiska tłumacza.

J. Derrida, D. Attridge, *Ta dziwna instytucja zwana literaturą*, przeł. M.P. Markowski, [w:] *Dekonstrukcja w badaniach literackich*, pod red. R. Nycza, Gdańsk 2000, s. 21.

W publikacjach wydanych poza Polską zostawiamy oryginalne brzmienie miejsca wydania.

J. Assmann, *Ma'at. Gerechtigkeit und Unsterblichkeit im Alten Ägypten*, München 1990.

Cytując teksty ze stron internetowych, stosujemy następujący model:

Dane na stronie: <<http://www.deutscher-orden.at>>, 15 VII 2005.

A. Bednarczyk, *Kościół w Państwie Krzyżackim*, <<http://www.arekbednarczyk.republika.pl/krz.shtml>>, 15 VII 2005.

W związku z tym, iż według powyższego wzorca wszystkie najważniejsze dane bibliograficzne znajdują się w przypisach, nie ma potrzeby dołączania do tekstu końcowej bibliografii. Nie trzeba również podawać, ile stron liczy cała publikacja – np. A. Podsiad, *Słownik terminów i pojęć filozoficznych*, Warszawa 2000, ss. 256.

Pozostałe uwagi dotyczące przypisów

Należy rozpoczynać tekst wielką literą, a zakończyć kropką (przypis traktujemy jako zdanie).

Nie ma konieczności podawania tytułów serii.

Prosimy nie stosować w przypisie wcięcia akapitowego.

Cyfrę oznaczającą numer przypisu i jego tekst oddziela spacja (i nic więcej, prosimy nie wstawiać tabulatorów).

Stosujemy następujące skróty: *ibidem*, *idem*, *eadem* („teżże”), *op.cit.*, *loc.cit.* (*loco citato* – „miejsce cytowane”), „por.”, „zob.”, „pod red.”, „oprac.”, „przeł.”, „przedm.”.

Numery stron powinna oddzielać półpauza (–), a nie dywiz (-).

P. Śniedziewski, *W labiryncie „książek zbójceckich”*, „Ruch Literacki”, R. 43: 2002, z. 6, s. 585–606.

Przykładowy zapis przypisu do pozycji z Biblioteki Narodowej:

Homer, *Odyseja*, przeł. L. Siemieński, oprac. J. Łanowski, wstęp Z. Abramowiczówna, wyd. 9 przejr., Wrocław 1981.

Numery tomów piszemy cyframi arabskimi, a nazwę tomu powinien poprzedzać dwukropek.

S.H. Lubomirski, *Poezje postu świętego*, [w:] *idem*, *Poezje zebrane*, oprac. A. Karpiński, t. 1, Warszawa 1995.

W. Tatarkiewicz, *Historia estetyki*, t. 3: *Estetyka nowożytna*, Warszawa 1991.

Nazwy wydań zapisujemy cyfrą arabską. Należy zwrócić uwagę, czy kolejne wydanie jest określone jako „poprawione”, „przejrane” itp.

Przypis do artykułu w czasopiśmie według wzoru: autor, tytuł, tłumacz, nazwa czasopisma w cudzysłowie (bez kursywy), rok (w wypadku „Pamiętnika Literackiego” również rocznik), numer zeszytu, strony.

J. Derrida, *Struktura, znak i gra w dyskursie nauk humanistycznych*, przeł. M. Adamczyk, „Pamiętnik Literacki” R. 77: 1986, z. 2, s. 251–267.

Inne uwagi odnośnie do edycji tekstu

Punktory i numeracja

W wypadku stosowania punktowania i/lub numerowania prosimy nie wprowadzać numerów czy punktatorów ręcznie, a skorzystać z opcji „format/punktory i numeracja”.

Proponujemy następujący format:

- ujęcie historyczne;
- ujęcie fenomenologiczne;

– ujęcie pragmatyczne.

- 1) ujęcie historyczne;
- 2) ujęcie fenomenologiczne;
- 3) ujęcie pragmatyczne.

Jeśli w którymś z punktów znajduje się więcej niż jedno wypowiedzenie, poszczególne zdania oddzielamy kropkami (bądź wykrzyknikami czy pytajnikami), ale na końcu punktu stawiamy średnik:

- 1) *ktokolwiek będziesz w nowogródzkiej stronie, do Płużyn ciemnego boru wjechawszy, pomnij zatrzymać twe konie, byś się przypatrzył jezioru. Świtez tam jasne rozprzestrzenia łona;*
- 2) *ile cię trzeba cenić, ten tylko się dowie, kto cię stracił. Dziś piękność twą w całej ozdobie widzę i opisuję, bo tęsknię po tobie;*
- 3) *jedzą, piją, lulki palą. Tańce, hulanka, swawola. Ledwie karczmy nie rozwałą.*

Daty i liczby

W datach podajemy pełne miesiące, np. *12 maja 2001 roku*.

Zapis wyrazów „roku, wieku” w określeniach czasu – pełnym słowem, np. w *XX wieku, w 1998 roku*.

Dziesiątki lat – np. w *latach czterdziestych XIX wieku* (nie: w ~~40²~~ czy w ~~40-tych~~).

Zapis procentowy – *pięćdziesiąt procent*.

Zapis liczb – słownie, np. *trzydzieści trzy* (nie: ~~33~~). Wyjątkiem są sytuacje, w których w tekście występuje duże nagromadzenie liczb, np. podczas referowania obliczeń statystycznych (wówczas zapis słowny powodowałby utratę przejrzystości). W takich okolicznościach możliwy jest też skrótowy zapis dekad: *w latach 40. XIX wieku*.

Wyróżnienia

Wszelkich wyróżnień w tekście prosimy dokonywać za pomocą opcji „rozstrzelony druk” [format/czcionka/odstęp między znakami/ odstęp rozstrzelone co 1,5 pt]; bardzo prosimy, by nie wykorzystywać do tego celu spacji].

Trzeba jeść dużo ciastek, bo zbliża się wojna z Krzyżakami.

Nie należy zatem stosować jako wyróżnienia ~~pogrubionego druku~~ czy podkreślenia.

Cytaty, cudzysłowy, przywołania

Tytuły książek, utworów poetyckich, artykułów, filmów, audycji telewizyjnych i radiowych należy pisać kursywą, np. *Pamiętnik z wojny z Krzyżakami*.

Tytuły gazet i czasopism pisane w cudzysłowie, krojem prostym, np. „*Rocznik Krzyżacki*”.

Jako cudzysłowów drugiego stopnia należy użyć cudzysłowów ostrokątnych (» «), np. „*Krzyżak powiedział »Dobrze, że nie jedli ciastek«*”.

Ponadto, tak jak w dwóch powyższych przykładowych zdaniach, prosimy umieszczać kropkę kończącą zdanie za znakiem cudzysłowu.

Prosimy by nie wykorzystywać jako cudzysłowu znaków większości i mniejszości (◀▶). *Wstaw/ symbol*.

W wypadku wstawiania do cytatu uwagi odautorskiej prosimy umieścić ją w nawiasie kwadratowym:

Podczas Wielkiej Wojny [z Krzyżakami – przyp. A.G.] doszło do wielu strasznych wydarzeń.

W przypadku cytowania dzieł literackich, w szczególności poezji i dramatu, prosimy o zapis numerów wersów lub aktu w nawiasie pod cytatem.

...know that I, one Snug the joiner, am

A lion fell, nor else no lion's dam

(William Shakespeare, *A Midsummer Night's Dream*, akt V, scena I, w. 223–224).

Trzeba dziecka oczu,

By na szmatach niebieskiego płótna

Obraz widziały

(Juliusz Słowacki, *Balladyna*, Akt V, scena IV, w. 49–51);

...Wierzę sercem poganina

W rym Szekspirowski, w Danta i w Homera.

(Juliusz Słowacki, *Benionowski, Pieśń V*, w. 411–412).

Pozostałe informacje

Nie trzeba zwracać uwagi na pozostające na końcu linijki spójniki, gdyż w toku składania tekstu i tak jego układ ulegnie zmianie. W związku z tym nie ma potrzeby stosowania tzw. sztywnej spacji, a tym bardziej przerzucania spójnika do następnej linijki za pomocą wielokrotnej spacji.

Prosimy także o:

- wstawienie numerów stron;
- korzystanie, jeżeli zachodzi taka potrzeba, ze znaku wielokropka „...” [prawy alt+kropka] (nie należy wykorzystywać w tym celu trzykrotnie znaku kropki);
- niewstawianie wielokrotnych znaków końca akapitu klawiszem enter, jeśli zamierzają Państwo rozpocząć pisanie tekstu na nowej stronie; należy w takim wypadku skorzystać z opcji **podział strony** (ctrl+shift+enter lub **wstaw/podział/podział strony**);
- wstawienie pustego akapitu w celu oddzielenia dwóch części tekstu, jeśli nie chcą Państwo korzystać z nagłówków i śródtytułów;
- przeszukanie tekstu i usunięcie podwójnych spacji (najlepiej skorzystać z opcji **znajdź i zamień**”, w polu **znajdź** wpisać dwie spacje, a w polu **zamień** jedną, po czym przeszukać cały tekst;
- zwrócenie uwagi na różnicę między myślnikiem i łącznikiem (znak ”-” stosujemy m.in. przy łączonej pisowni nazwisk, np. **Rydz-Śmigły**; znak ”–” stosowany jest jako znak interpunkcyjny, np. **Wojna z Krzyżakami – nasz gorzki los**);
- zapisywanie wyrazów obcojęzycznych kursywą, np. *stricte*;
- podawanie pełnego imienia i nazwiska, gdy w tekście pierwszy raz wspomina się daną postać lub autora;
- korzystanie z opcji **format/czcionka/wersaliki** w celu uzyskania pisowni całego fragmentu wielkimi literami;
- należy zwrócić uwagę na użycie prawidłowego cudzysłowu – w języku polskim norma wygląda tak: „...”. Nieprawidłowe są znaki ‘...’ czy ”...”;
- unikanie w tekście głównym skrótów, nie licząc tych najpopularniejszych (m.in., np., itd., itp., etc.).